

શ્રી પરમાત્માને નમઃ -

ભજનાવળી

સંગ્રહ.

છપારી પ્રિન્ટ કંપની,

સા. જ. ભા. નં. ૧૨૬ મુલાળી નારાયણી મહાલેખર

લીમકાલેક - ૧૯૧૩.

કુરુલ - મરાઠી ભાગ્ય હિપર આવેલા શ્રી "અતવિલ"

પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ગોવિંદજી હાલામણી ત્રાયકે છપાયું.

આદિતિ ૧

પ્રદ ૩૦૦૦

સવત ૧૯૭૯ સને ૧૯૨૩.

કોમિત ૦-૨-૦

2036-6

❀ સ્વર્ગની નીસરણી. ❀

ધન્ય ધન્યે આજે ધારણ કરીયા,	૧૦૮૮૬	
દયા કરીને મંદીર આવેરે રામ,	લિધાપીઠ	૧
જેમ રાજા હુલે મેરીમાં ખેડા,	૨૦૮૮૬	૨
વદસ્તવની વાર્તા કરેરે રામ.	૨૪૨	
પાપી પાંખડીને જાણિને લાવો,		૩
વદસ્તવની વાર્તા કરેરે રામ.		
એમ કહીને ચાર જમડારે ચાલ્યા,		૪
મૃત્યુલોકમાં આવ્યારે રામ.		
પાપી પાંખડીને કેમ ઓળખાએ,		૫
વદસ્તવ જન કેમ ઓળખાયેરે રામ;		
મવારના પહોરમાં નાહવું ને ધોવું,		૬
પુન્યને દાન કાંઈ કરવારે રામ.		
એ એવાણીએ વદસ્તવ જાણવા,		૭
પાપી અંડાળને ખાંધી લાવેરે રામ.		
એમ કરીને ચાર જમડારે ચાલ્યા,		૮
રાગના હાડમાં ખેડારે રામ.		
પહેલો કહે છે હું તાવજ થઈશ,		૯
રાગના હાડમાં ખેડેરે રામ.		
બીજે કહે છે હું વધજ થઈશ,		

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૬૮-૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ (મજબૂત)

વિષય - : : ૭,

રાજની નાડીઓ જોડે રામ.	૧૦
ત્રીજો કહેરે હું તો જોશીરે થમથ,	
રાજના જોશ જોડે રામ.	૧૧
ચોથો કહેરે હું તો શેઠીયો થમથ,	
બીજરે હાટ કાઢી બેસુરે રામ.	૧૨
એમ કહી ચાર જમડારે ચાલ્યા	
રાજના હાડમાં પેઢારે રામ.	૧૩
રાજની દાસીનો વધદળ પોકારે,	
વધદતા વધદ બોલાવોરે રામ.	૧૪
મંછારામ વધદ તમે આંહીજ આવો,	
રાજની નાડીઓ જીવોરે રામ.	૧૫
તાવજ તરીઓને એકાંતરીઓ,	
ચોથીઓ જામરે જાણુરે રામ.	૧૬
એમ કરીને એક પડીકી આપી,	
ત્યાંહાને ત્યાં ધડીતા થયારે રામ.	૧૭
સગાં વહાલાં સરવે ટોળે થઇ બેઠાં,	
અંતરના સગા સોડમાં પેઢારે રામ.	૧૮
જીવ જતાં એનો કોષએ નવ જાણ્યો,	
પક્ષમાં દેહજ પડીયો રે રામ.	૧૯
લીલુંડા વાંસની પાલખી બંધારે,	
ઉંચકનારા જણ ચાર લાવોરે રામ.	૨૦
ચાર જણાઓની ચોપાઇએ ચાલે,	
પુરષે પાલખી લીધીરે રામ.	૨૧

ચાહ્યા સુધી એને સરવે વળાવે,
વહાલા વળાવી પાછા વળીયારે રામ.
પાછું વાળીને પ્રાણી શું એ જુઓ છો.
ક્યારે ગયા સગાવડાલારે રામ.

૨૨

૨૩

વહાલાં વળાવી તારા પાછરે વળીયાં;
વાહાલી તે વન કેની કાઠીરે રામ.
પેહેણે પગપાંચે પ્રાણી જેમ તેમ ચડીયો,
બીજો પગપાંચે બાધા દીડારે રામ.

૨૪

૨૫

આ રે ભાલામાં કેમરે ચલાશે,
હવે તે શી ગતિ યાશેરે રામ.

૨૬

ભાલાં દેખાતે પ્રાણી ચરચર કંપગો,
ફૂલકે ગેવા બેઠારે રામ.

૨૭

બરો નમકો છાતે ફરી ફરી પુછે,
સારે કર્યા પુન્યને દાનરે રામ.

૨૮

નથી કર્યા પુન્યમે તો નથી કર્યા દાન,
હયાગો મારગ છુટી ગયોરે રામ.

૨૯

હુરે શું બાહું આમગ વિપત પડશે,
જનકા તો મારે બ્રહ્મા મારેરે રામ.

૩૦

હોહાલી ગેરી વતી પ્રાણીને મારે,
બરકાતે જુઓ પાડેરે રામ.

૩૧

બીજો પગપાંચે પ્રાણી જેમ તેમ ચડીયો;
ત્રીજો પગપાંચે ગોખર દીડારે રામ.

૩૨

આરે ગોખરમાં હવે કેમરે ચલાશે,
હવે તે શી ગતિ યાશેરે રામ.

૩૩

જોરે જોડાના દાન કર્યા હોય તો,	
આણીને પાર ઉતારોરે રામ.	૩૪
જોરે જોડાનો અનુગ્રહણ આલ્યો હોય તો;	
કેરો બાડે આણી આપેરે રામ,	૩૫
શરી ફરીને મને શુ રે પુછોછો,	
નથી કર્યા પુન્ય ને દાનરે રામ.	૩૬
બલા તે જમડને દયારે આવી,	
જુનો જોડો એને આલ્યોરે રામ,	૩૭
લુંડા જમડને નજરે પડ્યો તે,	
ધોલો મારી ખુંચી લીધોરે રામ.	૩૮
દમવનો ચેર તારે કંઠ હતા કહે,	
ઉત્તમ દેહીઓ તમને આપીરે રામ.	૩૯
શરી ફરીને હવે મનખો નહીં આવે,	
લક્ષ ચોરાસીમાં પડશેરે રામ.	૪૦
ત્રીજો પગથીએ પ્રાણી જન્મ તેમ ચડીયો,	
ચોથે પગથીએં ભુખો લાગીરે રામ.	૪૧
આરે ભુખોમાં હવે કંમરે ચલાશે,	
હત્રે તો શી ગતી થાશેરે રામ.	૪૨
ઓપેલા ઓ પેલા બંડાર બરીયા,	
તેમાંથી શેર અન્ન અપાવોરે રામ.	૪૩
એક સોને એ વરસ સુધિ હું કમાયો,	
હિપલે બરડે બહુ બળુરે રામ.	૪૪
લાખોપતીરે બાઘઓ હું કહેવાતો,	
વૃદ્ધાણુ જોને ઘેર ચાલેરે રામ.	૪૫

તેમાંથી કાંઈ તારે હાથે આસ્થાં હોય તો,	
તે તારી સાથે આવતારે રામ.	૪૬
અંધુ ઝરીઓ તારી કોરેરે મેલશે,	
ખોખરી દુણી સાથે આવેરે રામ.	૪૭
ચોચે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચડીયો,	
પાંચમે પગથીએ રૂધિર દિઠારે રામ.	૪૮
આરે રૂધિરમાં હવે કેમ ચલાશે,	
હવે તો શી ગતી યાશેરે રામ.	૪૯
જેરે ગાયોના દાન કર્યાં હોય તો,	
હરી પાર ઉતારેરે રામ.	૫૦
નથી કર્યાં પુન્ય મેં તો નથી કર્યાં દાન,	
દયાનો મારગ છુલ્લી ગયો રે રામ.	૫૧
પાંચમે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચડીયો,	
છઠે પગથીએ થંભ દીઠારે રામ.	૫૨
આરે થંભે પ્રાણીને આથ બીડાવો,	
અડધ ખલ્યો અડધ રહ્યોરે રામ.	૫૩
ભાઈરે વધમાન તારા ઉભારે રાખ,	
તે તો રા કર્યા પુન્યને દાનરે રામ.	૫૪
ઉનાળે જેણે પરખો મંડાવી,	
ચોમાસે આપ્યા વિશ્રામ ઠામરે રામ.	૫૫
સિયાળે ડગલાં ટાપીઓ આપી,	
જીખ્યાને લોગત આપ્યારે રામ.	૫૬
આલસુ શ્રવણને મેં તો સીધારે આપ્યાં,	
તેને પુન્યે વિમાન મળીયારે રામ.	૫૭

છટે પગથીએ પ્રાણી જેમ તેમ ચડીયો,	
સાતમે પગથીએ કુંડાદીકારે રામ.	૫૮
ચોરે બેસી જોણે ચાડીયો ખાધી,	
જીઠી આખો ધણી પુરીરે રામ.	૫૯
એરે પ્રાણીને પેલા કુંડમાં નાંખો,	
એની તે શી ગતી થાયેરે રામ.	૬૦
કાન ખજુરા એના કાનમાં પેસે,	
ખીડીયો આખો ટોચેરે રામ.	૬૧
સ્વર્ગની નીસરણીના સાત પગથીયાં,	
ગાયન શીખે ને જે કોઈ સુણેરે રામ.	૬૨
બટ પ્રેમાનંદ એમજ કહે છે,	
વધકુંડ તેના વાસ રે રામ.	૬૩

સીતાજીના મહીના.

સખી બેસતાં ક્ષરતક માસ કંથ સીધાવીયાં	
અતી ટાઢ કરે ચમકાર, શિયાળો આવીયો;	
સખી નાખી ગયો નિરધાર મુને મુંડી પરવર્યો.	
વધીને થઈ વેરણ રાત, કે જાચ નહીં જીવડો	૧
સખી માગસરે મદ જાળાપણ દોહીલું.	
જેના પીયુ ગયા પરદેશ સુખ નહીં સોપલું	
સખી સુની સુવાની સેજ સુના ઘર એકરડા,	
જેના પીયું ગયા પરદેશ, એના દીક્ષ દોમલાં.	૨

સખી પોસ માસે પર હુમી પોતાની સાંભરે,
 સીતા હુરે એકલડા આંચ આંખેથી આંસુ ઝરે.
 સખી ક્રોધ આવે ક્રોધ જાય સંદેશો નાથનો,
 હજી કાગળ ન આવ્યો કાંઈ હરીના હાથનો,
 સખી આવ્યો હવે માહ માસ સજન મને સાંભરે,
 એવો વાય હીમાળાનો વાય દેહી મારી થરથરે,
 સખી પોતાના દીસની વાત ધની કમે ખોલીએ,
 સખી ફાગણે કુલ્યાં કુલ કે તર તમામના,
 પશુ પીયુષ વસે નહીં પાસ ફૂલ સા કામનાં,
 રૂડા ગાય વસંતના રાગ હોળી આવી હુંકરી;
 જેને વાસા તણો છે વિજેગ શાને ભારે સુખડી.
 સખી ચઢતરે મારૂ ચિત ચીંતાવર ચાવતું
 નાવ્યો કાગળ કટકો એક સંકટ બહુ સાલતું,
 સખી પીપળે આવ્યું પાન નાથ ન આવીયા,
 એ રિતે પાંચે માસ ગમાવીયા.
 સખી વર્ષજાએ વીવરીત વાત હીમત મારી ટકે,
 પાકી વનમાં શાખને દ્રાક્ષ સુડા માંડી સટકે,
 કિનાળે લુ વાય અગન અંમમાં ઝરે;
 તોય નાથ વીખુડી નાર હુરી હુરી તે મરે,
 સખી જેડે સપ્તયરની સાથ, સરોવર ઝીંજતાં,
 જેના પીયુ જતાં પરદેશ, રદ્ય નથી ખીંજતાં;
 સખી નાથ વીના નાહી પોષ આંખોડો શું વાળીએ,
 વીના સ્વામી વપુ શલુગાર, સંકટ હવે ટાળીએ.
 સખી આવીઓ અષાઢ માસ, ઘટિ જળ બહુ કરે,

જોશે અપઘખા પીક પીક મોલ્ય અજ પો અતીકરે;

અખી ઘોર અંધારી રાત દમકતી દામની

સુના ધણી વગરના દેસ સેજો આ કામની,

૯

સખી બરીયાં સરોવર નીર આવણુ વરસે સરવડે;

મારાં બીજય નવરંગ ચીર અંખોથી આંસુ જરે,

સખી પોતાના પીય શું પ્રીત કરી તે પાળીએ;

ખીજ નીચ જનોથી નેહ પુરત ટાળીએ.

૧૦

સખી બાદરવે ભરથાર ઉરે અબીલાખીએ;

પાક્યાં અત કિધવિધ જાત, તથા નથી કહો કેમ સીજીએ,

સખી દુઃખના દાડા દશ વીશ આંધેરે ઠેલીએ;

એવી લાંઘણુ પાળજો લાંખ, માયા નવ મેલીએ.

૧૧

સખી સાંભળ્યું આસો માસ પઞ્ચર રામ તારીયા,

ખાંધી સાગર ઉપર પોળ લાંદરાને ઉતારીયા;

રોળી નાખ્યો રાવણુ રાય સીતાં ઘેર લાવીયા;

અતી વરતાવ્યો જય જયમર, અયોધ્યામાં આવીયા.

૧૨

આવ્યા ભરત શતરૂધન બાઈ બેટયા સહુ બાઈને,

રામ એ હરિનો દાસ સંભળાવે ગાઈને,

નર નારી શીખે સુણે યાવ તેને સુખ બહુ મળે,

બવો બવના બાવટ સરવ મુકિત સહેજ રળે;

રૂડા ગાઈએ બારે માસ જોલો જસ રામના;

ચોતે શ્રીહરિ આપ સમરથ પુરે કામના.

૧૩

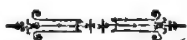
ચેલૈયા પ્રારંભ

શૈઠ સમાજશ્યા સાધુને સેવે, વાણીએ પાળે વરત,
 ન મળ્યા સાધુને રહ્યા અપવાસી તાવવા આવ્યા તુરત.
 કૃષ્ણજી કુડીયા થઇનેરે વેસ અતિતનો લઇનેરે,
 સંગાવતીએ ચરણામૃત લીધા નવરાવીને નાથ
 પલંગ ઉપર પધરાવીને સ્વામી કીધા સનાથ
 ખાંતે બોજન ખીરના કીધારે, પીરસીને આગળ દીધાં
 ખીર રોઢલી અમે જમતા નથી, નથી અન્નનો આહાર,
 માજન લોક અમે માંસના, આહારી એમ બોલ્યા કીરતાર;
 બાવો વચન બોલ્યા આવુરે, સમજી તમે લેજો સાધુ;
 કસાયવાડે જઈ કરીને છુપાવી લાવ્યા માંસ,
 સંગાવતીએ રસોઇને સુધારી, પીરસીયો પરસાદ.
 વાયુ ઢાળે નર ને નારી, જમો તમે દેવ મોરારી.
 અમે માટી માણસની જમીએ, પર માટીનો નઈ પ્યાર,
 અધોર પંથમાં રહેલું અમારે, ખેલ ખાંડાના ધાર;
 નાણીયા વર્તજ ફળશેરે, એથી અવીનાશી મળશે;
 માચું વેચાતું માણસ ન મળે; હૃદયેથી નહી હાર;
 માત પિતાએ પરિચાણ કીધા. ચેલઇએ સંહાર
 વાતો તો રહેશે વિશંકરે, ચેલઇએ લાલને લેખે
 બણતો બણતો બાગ્ય ચેલૈયા માન અમારી પ્રતીત
 માત પીતા તારા મારવા બેઠાં આવ્યા અતીત,
 ધુતારો ધુતિને જશેરે પછી પસ્તાવો થારો;

એ શું બોલ્યા ગુરજ અમારા, માવતર છોડ્યાં કેમ જાય;
 નવ માસ જોણે આદર રાખ્યો, ગુણુ એક્ષીંજણુ થાય,
 બઠતી મારી શીરને સાટેરે, શું થાશે મસ્તક માટે;
 હું બાથું તો જુમિ લાજે ભોરીંગ ના ઝીંઝે બાર;
 મેર સરીખડા ડોલવા લાગે આકાશનો આધાર,
 મેહેરામણુ માળ્ય મુકેરે ચેલધયો સત્ય ન યુકે;
 રજરે લઈને ત્યાંથી ચેલધયો આવ્યો પોતાને આવાસ;
 માતાએ મુખના મીઠાં લીધાં નાખીને નિશ્વાસ;
 આવતા ઉરમાં લીધો મારવાનો પરીયાણુ કીધો;
 એ શું બોલ્યા માતાજી અમારા નાખી, નિસાસો આજ;
 સરજ મનખો ચેલધયાનો માંસ જમે મહારાજ
 ધન્ય ધન્ય આજનો દહાડોરે જુગતે જીવણુને જમાડો;
 માત પીતાએ બેએ મળીને છેદ્યું ચેલધયાનું શીશ;
 અણુઘટતી તો એણે કીધી જમાડવા જુમદીશ;
 બેલ રચાયો ખરેરે પ્રજા હવે પારણું કરેરે;
 નાથ કહે છે મારી નજરે; લાવો પુત્ર તમારો છે જોહ;
 મસ્તકની તમને માયા લાગી છે એમ અવીનાશી કહે;
 તમે છો નરને નારી જુઓ મન વાત વીચારી,
 આંખમાં તમે આંજણુ આંજો; મનમાં આંજો ન મહેર;
 તમે છો સાચા સતીરે; એમ બોલ્યા જુનો જતી.
 મસ્તક લઈ ખાંડણીમાંમાં ખાંડો પીતાને વળી માંય;
 આંખોમાં આંસુ ન આવે, હરખે હાલસું; માય;
 જોજીમાં તો આવશું કીધારે, પીરસીને આગળ દીધાં,

સત્યવાદી તમે સાચા સતી સત્ય અમારે છે એહ; : ...
 વાઝીયાનું અમે જમતા નથી, એમ અવિનાશી કહે
 તમે છો નરને નારી, જુઓ મન વાત વિચારી.
 સંગવત્સલ અહીંથી લુપ્ત થાય તો નીચે જુઓ કાળ;
 સુગાળશાને મનમાં ચોરી, બીજું ન મળે જાળ,
 પંદગી તો સંતની કરીએ, નીકર વળુ માર્યા મરીએ,
 સગાળશા કહે પુર્વ જનમના પ્રગટયા અમારા પાપ
 ગુરુ દુઝાએ ગોતરી માર્યા મારેલા માને જાપ.
 દુઝરીએ દવ લગાડ્યોરે, તેતો મારો ખેલ જગાડ્યો.
 સંગવત્સલ કહે પાંચ મહિનાનું મારે છે ઓધાન,
 બસે આવ્યા સ્વામી લુપ્ત અમારે તમ સરીખું કામ.
 ઘણી મેં તો તમને ધાર્યો, તમે મારા ખેલ સુધાર્યા.
 મંગાવતીએ છરી લીધી, માંડી પેટ માંય;
 સાચી છે ટેક તમારી મારો કહે દેવ; મોરારી
 ચેલમયાને સજવન કીધો ગેઠા રમે છે બહાર;
 પછી સતી એલ્યા વીચારી લુપ્ત દેગે બકિત તમારી.
 બળુતો મળુતો આવ્યો ચેલમયો લાગ્યો ફરિતે પાય,
 માતાએ મોતીએ વધાવ્યો હમડે દરખ ન માય;
 દાતારે તો દરશન દીધારે, લહારો લાખેણા લીધા.
 સગાળશા શેઠ સંગવત્સલને એવું ધરાવેલ નેમ.
 બાણ પ્રતાપે બણે રતનદાસ, તેને તરછોડીએ કેમ,
 મોહનજી મળવા માટેરે; જાણું વધકુંડની વાટે;

કાયખો કાયખીનું ભજન

- કાયખો ખને કાયખી એ તો હતા હરીના દાસ;
દરશન કારણ આણે આવીયો રાખીને વિશ્વાસ.
આવતા નજરે ભાળ્યા ઝાલીને આધી માર્યા;
કળ કળામાં તું કાયખી કુડી, સમઘડાની રીત છે કુડી. ૧
- કાયખો કહે એ કાયખી લુંડી તું વારણ રાખે ધીર;
આપણને ઉગારશે વાલો, જીવતે જાદવ વીર;
ચીંતા મેલી શરણે આવો, મરતા તને નહીં દે માવો.
વારે વારે તુને વારતી કય ન મન્યુ કણુ; ૨
- કાળ આવ્યો કાણુ રાખશે; તમે નીચા છુ ઢાળો નેણુ.
પ્રભુ તારો નાવીએ પ્રાણી મન્યે આવી મોત નીશાની;
અચળાને તમઆર ન આવે કરે કોટી ઉપાય;
કાણું ન માને કાંઈનું; એ તો ગાયું મોવાનું ગાય; ૩
- એવી વિસવાસની વાણી પ્રથમ પડેલા મત છે પોણી.
કાયખી કહે કયા ગયો તારે રાખણુ વાળો રામ,
પ્રાણુ ગયા પછી પહેલ્યશે પછી શું કરશે તારો રામ
સુવા યંણુ મર્તિ સુઝાણી તુટયા પછી ઝલવું તાણી; ૪
- ત્રીકુંભજી વણુ દોઢમાં મારે તમારો છે વિસવાસ
અટક પડે તારે આવશે મારો આત્માના આધારે;
છેઆણાણુ વાત છેલી વાળે જળતાના મેલી;
તારે કાયખી કહે કાણુ ઉમારે તારો ભતો રહ્યો જીમદીસ ૫

ચાર દીશાથી સળગાવીયા, લમને ઓર્થો વિચોવીય
 આમાંથી ઉગરીએ તો પાણી આરી પગ ન જરીએ; ૭
 મળતી હોય તો બેશે મારી પીઠ ઉપરે રાખું પ્રાણ;
 ની'દા કરે છે મારા નાથની એવા મારે છે મુજને પાણી; ૮
 વાલો મારો આવશે વાડ આપણને ઉગારવા સાર;
 હરી નથી કાના હાથમાં, હાને શું આંધ્યો છે તાંત;
 જેનો અવિશ્વાસ છે તારે તેનો મતમાર છે મારે; ૯
 પીઠલજી મારી વારે મઠજે શામળાજી કરો સાર;
 લાજ લોપાશે લોકમાં પછી ખીજી કાની બહાર;
 હરી મારી હાસી થાશે પ્રભુ તારી પતીત જશે. ૧૦
 ત્યારે કેસ વજીએ કરેણા કીધી મોકલ્યા મેઘ મહાર.
 આંધણમાંથી ઉગારીયા ઓલા કાચખાને કીરતાર;
 બોજલ કહે ભરોસે જેને, ત્રીકમજી તારશે તેને. ૧૧

સુંદરીના મહીના.

આવ્યો કારતકનેરે ટાઢડી ચમકી ને પીયુડે માંડયા પરીયાણુ દમડામાં
 હાલકલોલક વ્યાપી ને વાલ્મીએ પુરેલ પાણુ. વાલમીએ પુર્વા વાણુ
 તે વાણી કરે નેણા ને નીસરે પાણી સેજ સાંભળા સુંદરી સુતી,
 આવ્યો કારતક ને ટાઢડી ચમકી એમ પીયુરે માંડયા પરીયાણુ ન
 નતરે અંગડામાં અંગુઠી થાય ને આગસર મહીનામાંય કંઈ વિનાની
 કામની સુનીને મીઠા લોળા જન તે ન ભાવે નાવલીયા વિના નીકા

ન આવે, એમ કરતારેણી જાય. નતરે અંગુડી અંગરડામાં થાય ને માગસત્ત મહીના માંય ૨ પેષે મહિનાની પ્રીત છે દોહલીને રહેન શીયળાની રાત કંથ વીનાની કામની, નારીને જુઠડા જોયન

જ હતા સાંજ પડે ને પીક પીક કરતા એમ પીયુડે પીયુ ગયો છે માયા મેલી પેષ મહીનાની પ્રીત દોયલી ૪ મહા મહીનામાં માનવી નાયને જોળે સજે શણુગાર કાંખી કડલાં ને ૧૨ વાગે ને અંજરનો અમકાર અંજરનો અમકાર તે કહીએ અધારી રાતને એકલાં છીએ અમે સરવે સુંદરી સરોવર જાય, મહામહીને માનવી નાયજ રડીરેરતો વસંતની આવીને કુલયો ફાગણ માસ દોળી જળે હાથડામાં દાઝે નારી મેલે નીસાસ નારી મેલે નિસાસ તે નારી ગયો અમને રહીકુ હારી; એમ સરવે સુંદરી મળી સદેશ કાવે રડી રતો વસંતની આવે કુલયો ફાગણ માસ ૫

સંતયાળા ચપ્પતરના કહીએ; ને વનરે પલટીયા વેશ આવયા;
આંખાને કોયલ ટકેકે તોય પીયુ પરદેશ તોય પીયુ પરદેશ તે
હીને જમએ સંત ચાળા ચપ્પતરના કહીએ. ૬

વધશાખ મહીનામાં વાદળા હાલેને અંગ ઉલટ ન માય. સાખ;
મહેને સુંદરી જુવે જોયન જાય જોયનના દન જાય તે જાણુતાં
રવી આયમેને પીયુ પીયુ કરતાં સેજે સુતા સાંજ હા સાલે
વધશાખ મહીને વાદળાં હાલે; ૭

આવરા આંખા ને જોઃ જણુયોરે; વચમાં પાઠયારે વનકોયલ
ખપપયા પીયુ પીયુ કરેને સહ નામ હોરે સાજણુ અરેઓતરની;
વાદળા દમજણાં પાણી કરે; એમ વાયા વાને મેં તો જણુણો
આવયા આંખાને જોઃ તો જણુણો. ૮

અશાક ધંડુડી ઉલટી આવશે ને વીજળી કરે અમકાર કોપક
અમકાર પીક પીક કરે ને મોરલા કરે મહાર; તે છીએ અધારી
રાતને એકલા છીએ હજુએ નાથનો સંદેશો ન આવશે અશાક
ધંડુડી ઉલટી આવશે;

આવણ મહીને સુંદરી રૂવે નદીએ પસકે તીર ટપક ટપક મહીને
વરસે ને જીજ્ઞાસ નવરંગ પાંચ તીર જીજ્ઞાસ નવરંગ ચીર તમારા નાથ
ગયાને અમને કર્યા નહાન એમ જિયી મહીને વાટડી જુએ આવણ
મહીને સુંદરી રૂવે. ૨૦

બાદરવે મહીને અન ન આવે ને સુખ નહીરે ઉંચેરેલી ચક્રં ચી
ઉતરું જોડ પીયવી વાટ જોડ પીયવી વાટ તેઓ વાઈ જોશીડા
આવેને જોશ જોવારાવું કહું જોશી પીયુ ફરી આવે બાદરવે. ૧૨
આશી મહીને હરી નવ આવ્યા ને ગરબા ગાવા કેમ જાડું રોવ
સુંવાળી લાપસી રાંધુને તાલા વિના નવ ખાઉ કે વાલા વિના નવ
ખાડું તે ખાઈં હરીર શોભાવું લાગે નહીં સાઈ એ ધરે હોય
તો વાગે પ્યાર આસો મહીને હરી નવ આવ્યા અદક માસે
ધેર પધાર્યા સુખ થયું શરીર સરવે સખીયું ભેળી મળીને નવલી
સકનાર તે નારી તે મેતા દામજીએ વાત બણી સારી નાથ આ
સર્વે કામ સધર્ગ અદક મહીને હરી ધેર પધાર્યા,

